

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115208178
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115208178.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: PROFICREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, p r o t i žalovanej: R. Y., O.. XX.X.XXXX, V. Š. V. XXX, o zaplatenie 225,35 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Účastníci **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 7.4.2015 sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 225,35 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne od 11.12.2014 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že uzatvoril so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere, ktorou jej poskytol úver 1.255,1 Eur, ktorý mala uhradiť 30 mesačnými splátkami po 77,47 Eur. Neskôr sa dohodli na odklade splátok č. 17, 18, 19, ktoré sa žalovaná zaviazala uhradiť ako splátky č. 31, 32, 33. Žalovaná sa dostala do omeškania už pri splátke č. 10, preto došlo k zosplatneniu úveru 10.12.2014. Žalovaná pritom celkovo uhradila žalobcovi 2.098,75 Eur.

Žalovanej bola doručená žaloba s prílohami ešte dňa 12.5.2015, doposiaľ sa k žalobe nevyjadrila.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 22.9.2006, zmluvnými dojednaniami, oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 22.9.2006, kartou klienta, písomnými vyjadreniami žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Dňa 22.9.2006 uzavreli účastníci (žalobca ešte pod obchodným názvom PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o.) zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000053354. Z nej je zrejmé, že príslušný formulár najprv podpísala dňa 14.9.2006 žalovaná, pričom bola vyplnená časť 5 označená ako „údaje o požadovanom revolvingovom úvere“. V nej bola uvedená výška požadovaného úveru 70.020,- Sk, splatnosť úveru 30 mesiacov 18. dňa v mesiaci, poskytnutá čiastka 37.811,- Sk, mesačná splátka vrátane úroku 2334,- Sk. Dohodnutý bol poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500,-Sk a v tejto časti je uvedené RPMN vo výške 77,45 %.

Neskôr a to 22.9.2006 podpísal zmluvu aj žalobca, ktorý vyplnil údaje v bode 6 označenom ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“. V tejto časti sú tie isté údaje ako v bode 5 okrem RPMN, ktoré je uvedené v hodnote 78,61%.

Listom zo dňa 22.9.2006 žalobca oznámil žalovanej schválenie úveru, v ktorom rozpísal údaje o danom úvere v súlade s tým, ako je to uvedené v kolónke 6 zmluvy. Navyše však do tohto listu uviedol aj údaje týkajúce sa revolvingu. Zo spisu však nie je zrejmé, či túto listinu žalobca žalovanej aj doručil, nepochybne však podpis žalovanej na tejto listine sa nenachádza.

Listom zo dňa 28.10.2014 žalobca oznámil žalovanej zosplatenie úveru a v tomto liste uviedol, že žalovaná je v omeškaní s úhradou splátok č. 31, 32, 33 na základe predmetnej úverovej zmluvy. Aktuálne omeškanie na najstaršej splátke je 2019 dní. Suma omeškaných splátok predstavuje 225,35 eur a v liste uviedol aj to, že uplynutím 15 dní od doručenia tohto oznámenia stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

Na výzvu súdu žalobca listom z 3.6.2015 (č.l. 18) oznámil, že predmetom žaloby sú len neuhradené splátky č. 32 a 33 po 77,47 eur a čiastočne aj splátka č. 31 vo výške 70,41 Eur ako to vyplýva aj z karty klienta (č.l. 19). Z nej súd zistil, že splátka č. 31 bola splatná 18.4.2009, splátka č. 32 nadobudla splatnosť 18.5.2009 a splátka č. 33 dňa 18.6.2009.

Zmluvný vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.7.2006 do 31.12.2007).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Obligatórne náležitosti zmluvy sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g/ je uvedená ročná percentuálna miera nákladov; ak v zmluve uvedená nie je, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona pri nespnení podmienok podľa § 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd je toho názoru, že v danom prípade absentuje dohoda o RPMN, v tejto súvislosti možno poukázať na § 40 ods. 1, § 44 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

V danom prípade z dokazovania vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovanej (77,45%) a iná v akceptácii žalobcu (78,61%). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaná musela písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôsledkom čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014. Navyše v danom prípade v zmluve nie je uvedený ani úrok, a preto s poukazom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. žalobca nemá na neho nárok.

Žalovaná teda má vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru t.j. 1255,10 Eur, zaplatila však viac - 2098,75 Eur (čo uviedol sám žalobca v žalobe) a preto žalovaná nemá voči žalobcovi žiadny dlh.

Pre úplnosť súd upozorňuje na nekalú prax žalobcu, ktorý sa snaží zavádzať pri stanovení dátumu omeškania dlžníka listom o zosplatnení úveru zo dňa 28.10.2014 hoci nastala prirodzená splatnosť úveru ešte pred piatimi rokmi. Posledná splátka totiž bola splatná ešte 18.6.2009, čo by znamenalo, že žaloba bola podaná 6 rokov po jej splatnosti a preto nárok je nepochybne premlčaný.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Povinnosť súdu ex offio skúmať premlčanie pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyplýva z ustanovenia § 5b zákona č. 102/2014 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b vyššie citovaného zákona orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia lehota od jej splatnosti samostatne. Posledná splátka bola splatná 18.6.2009 a teda trojročná premlčacia lehota uplynula 18.6.2012. Žaloba bola podaná až 7.4.2015, teda dávno po uplynutí premlčacej lehoty. Súd dodáva, že napriek upozorneniu súdu na premlčanie žalobca nepochopiteľne a nezmyselne trval na počítaní premlčacej lehoty od zosplatnenia úveru, hoci úver bol už niekoľko rokov v tom čase splatný. Žalobca by si mal uvedomiť inštitút predčasného zosplatnenia úveru, k čomu logicky môže dôjsť len pri nesplatom úvere. Nemožno predčasne zosplatniť úver, ktorý je už dávno splatný.

Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však bol neúspešný v spore, pretože náhrada trov v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.